

PRIM MINISTRU

1329
2608 2019

306/11.09.2019

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal al României*, inițiată de domnul deputat PSD Cîtea Vasile împreună cu un grup de parlamentari PSD și PNL (Bp. 155/2019).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul stabilirii unor măsuri de încurajare a agenților economici pentru sponsorizarea mișcării sportive din România, propunându-se:

- instituirea obligativității efectuării de către societățile comerciale și microîntreprinderile care activează în România a cheltuielilor de sponsorizare și/sau mecenat și a cheltuielilor privind bursele private, acordate potrivit legii;

- majorarea de la 20% la 30% din impozitul pe profit, respectiv pe venituri, datorat pentru trimestrul în care au înregistrat cheltuielile respective, a valorii minime cu care scad sumele aferente din impozitul pe profit datorat de contribuabilii și, respectiv din impozitul pe venitul înregistrat de microîntreprinderile, care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor *Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare*, și ale *Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare*;

- direcționarea unui procent din valoarea sponsorizărilor efectuate de contribuabili/microîntreprinderi către ramurile sportive ce ar urma să fie

stabilite prin hotărâre a Guvernului;

- alocarea unui procent din valoarea sponsorizărilor acordate sportului către sportul școlar pentru activitatea Asociațiilor Sportive Școlare, înființate conform legislației în vigoare.

II. Observații

1. Conform art. 2 din cuprinsul *Legii nr. 425/2006*¹, „În tot cuprinsul *Legii nr. 296/2004 privind Codul consumului, cu modificările ulterioare, sintagma “agent economic” se înlocuiește cu sintagma “operator economic”*. În acest context, semnalăm utilizarea eronată a sintagmei „agent economic” în cuprinsul *Expunerii de motive* a inițiativei legislative.

2. În raport de sfera beneficiarilor unei eventuale sponsorizări, astfel cum aceasta este prevăzută în cuprinsul art. 4 din *Legea nr. 32/1994*², considerăm ca fiind deficitară utilizarea sintagmei „încurajarea sponsorizărilor către mișcarea sportivă din România” în cuprinsul *Expunerii de motive*.

3. Semnalăm faptul că, potrivit mențiunilor din *Expunerea de motive*, sponsorizarea este permisă „doar pentru entitățile de pe lista Ministerului Muncii și Justiției Sociale care sunt acreditate ca furnizori de servicii sociale” punând astfel structurile sportive „într-un mare con de umbră”, însă nu este specificat cadrul normativ care susține respectivele mențiuni din cuprinsul *Expunerii de motive*.

4. Având în vedere că, după cum reiese din cuprinsul art. 4 alin. (1) din *Legea nr. 32/1994*, poate fi beneficiar al sponsorizării orice persoană juridică fără scop lucrativ, care desfășoară în România sau urmează să desfășoare o activitate inclusiv în domeniul sportiv, mențiunea din cuprinsul *Expunerii de motive* apare ca nefiind corelată cu reglementările cadru aplicabile în materia sponsorizării.

5. În cuprinsul *Expunerii de motive* se face referire, în mai multe rânduri, la necesitatea existenței unei legi a sponsorizării funcționale. Or, prezenta intervenție legislativă vizează reglementarea unor evenimente legislative asupra *Codului Fiscal - Legea nr. 227/2015* - și nicidecum asupra *Legii sponsorizării nr. 32/1994*.

¹ pentru modificarea și completarea *Legii nr. 296/2004 privind Codul consumului*.

² privind sponsorizarea

6. Cele două norme - art. 25 alin. (4) lit. i) și art. 56 alin. (1¹) din *Legea nr. 227/2015*, asupra cărora urmează să se intervină legislativ, reglementează anumite facilități fiscale la plata impozitului pe profit de către contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, precum și facilități fiscale la plata impozitului pe venit pentru microîntreprinderile care efectuează sponsorizări.

Legislația în vigoare nu prezintă limitări ale actelor de sponsorizare și/sau mecenat, motiv pentru care argumentarea din cuprinsul *Expunerii de motive* referitoare la faptul că „*sponsorizarea într-un procent din impozitul pe profit coroborat cu o limită procentuală din cifra de afaceri este total nefuncțională și neatractivă*” apare ca fiind nefondată.

7. Considerăm nejustificată referirea, în concret, în cuprinsul *Expunerii de motive*, la propunerea de modificare a legislației prin precizarea faptului că Ministerul Tineretului și Sportului va stabili prin hotărâre a Guvernului un număr de 15 ramuri sportive care să beneficieze de o anumită facilitate. Mai mult decât atât, în cuprinsul *Expunerii de motive*, se prevede *expressis verbis* în ce va consta respectiva facilitate, urmând ca cele reținute să fie avute în vedere de către Ministerul Tineretului și Sportului la elaborarea respectivei hotărâri a Guvernului.

Or, cu privire la cele anterior relatate, semnalăm faptul că, potrivit art. 1 alin. (4) din cuprinsul Legii fundamentale "*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale*". Separarea puterilor în stat este un principiu fundamental al statului de drept, fiind invocat adesea și de instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa.

Arătăm astfel că, în cuprinsul *Deciziei nr. 1221/2008*³, Curtea a observat că „*art. 1 alin. (4) din Constituție a instituit principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, ceea ce presupune, pe de o parte, că niciuna dintre cele trei puteri nu poate interveni în activitatea celorlalte puteri, iar pe de altă parte, presupune controlul prevăzut de lege asupra actelor emise de fiecare putere în parte*”.

Practic, în virtutea principiului constituțional sus menționat, Parlamentul nu poate trasa în sarcina unui organ aflat în subordinea Guvernului atribuții ce vizează modalitatea exactă în care va fi redactată o hotărâre a Guvernului. Arătăm în acest sens că, potrivit art. 108 alin. (2) din

³ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008

Constituție „*Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor*”. Deci, hotărârile se adoptă întotdeauna în baza legii, fiind *secundum legem* și urmărind organizarea executării și executarea în concret a legii sau, cu alte cuvinte, punerea în aplicare sau aducerea la îndeplinire a legilor.

8. După cum rezultă din analiza măsurilor propuse, se are în vedere ca actele de sponsorizare și/sau mecenat să fie obligatorii pentru societățile comerciale care activează în România, precum și pentru microîntreprinderile avute în vedere de art. 56 alin. (11) din *Legea nr. 227/2015*. Cu privire la această soluție normativă, precizăm următoarele aspecte:

Potrivit art. 1 alin. (1) din *Legea nr. 32/1994*, „*Sponsorizarea este actul juridic prin care două persoane convin cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare pentru susținerea unor activități fără scop lucrativ desfășurate de către una dintre părți, denumită beneficiarul sponsorizării*”.

De asemenea, precizăm faptul că potrivit art. 1 alin. (3) din legea sus menționată, „*Mecenatul este un act de liberalitate prin care o persoană fizică sau juridică, numită mecena, transferă, fără obligație de contrapartidă directă sau indirectă, dreptul său de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare către o persoană fizică, ca activitate filantropică cu caracter umanitar, pentru desfășurarea unor activități în domeniile: cultural, artistic, medico-sanitar sau științific - cercetare fundamentală și aplicată*”. În acest sens, arătăm că potrivit art. 984 alin. (1) din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil*, „*Liberalitatea este actul juridic prin care o persoană dispune cu titlu gratuit de bunurile sale, în tot sau în parte, în favoarea unei alte persoane*”.

Astfel, atât sponsorizarea, cât și mecenatul presupun acordul de voință al persoanei fizice/juridice care transferă dreptul de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare. În aceste condiții, soluția ce constă în inserarea obligativității societăților comerciale/microîntreprinderilor de a efectua acte de sponsorizare/mecenat apare ca fiind contrară art. 44 din Constituție potrivit căruia „*proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”.

9. În ceea ce privește ipotezele juridice finale, introduse în cuprinsul celor două articole asupra cărora se intervine legislativ, semnalăm neclaritatea acestora prin utilizarea unor sintagme de genul: „*un procent din valoarea sponsorizărilor*”, „*ramurile sportive stabilite prin HG.../2019*”, „*un procent din valoarea sponsorizărilor acordate sportului, vor fi alocate sportului școlar pentru activitatea Asociațiilor Sportive Școlare*”.

În acest sens, arătăm următoarele aspecte reținute în practica instanței de contencios constituțional:

Una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. Astfel, Curtea Constituțională a constatat că, de principiu, *„orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii”*⁴

Mai mult decât atât, în privința incidenței normelor de tehnică legislativă în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea a mai arătat că deși ele *„nu au valoare constituțională, [...] prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară”*⁵

De aceea, *„nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii”*⁶.

Totodată, în cuprinsul Deciziei nr. 62/2018, Curtea Constituțională a statuat în sensul în care *„pentru relevanța constituțională a principiului legalității, esențial este ca prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, care să nu întrunească cerințele clarității, preciziei, previzibilității și ale accesibilității normei juridice, legiuitorul să fi adus atingere în final unor drepturi, libertăți sau principii de rang constituțional”*.

Pe de altă parte, potrivit art. 45 din Legea fundamentală, exercitarea activităților comerciale și libera inițiativă sunt garantate de către stat atât timp cât sunt exercitate în condiții de legalitate.

⁴ a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012 sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013

⁵ a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, Decizia nr. 681 din 27 iunie 2012, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013

⁶ Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012 și Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, anterior citate

În aceste condiții, măsurile preconizate sunt de natură a aduce atingere art. 1 alin. (5) coroborat cu art. 44 și art. 45 din cuprinsul Legii fundamentale, cu atât mai mult cu cât este inserată obligativitatea efectuării actelor de sponsorizare și/sau mecenat pentru societățile comerciale care activează în România, precum și pentru microîntreprinderile avute în vedere de art. 56 alin. (1¹) din *Legea nr. 227/2015*.

10. De asemenea, în ceea ce privește măsura legislativă ce vizează ca un procent din valoarea sponsorizărilor „să fie direcționat către ramurile sportive stabilite prin HG.../2019”, precizăm următoarele aspecte:

Norma propusă reprezintă în esență un transfer de legiferare în competența Guvernului, fiind trasată în sarcina acestuia reglementarea unor aspecte ce țin de resortul legii, și nu aspecte ce vizează aplicarea legii, în sensul reglementării unor modalități concrete și detaliate de aducere la îndeplinire a măsurilor prevăzute în cuprinsul acesteia.

În contextul celor anterior prezentate, învederăm faptul că, în cuprinsul *Deciziei nr. 62/2018*, instanța de contencios constituțional a statuat de maniera următoare:

„Parlamentul, prin dispozițiile legale mai sus menționate, a procedat, practic, în sensul unei „negări de legiferare” sau a unei “de-legiferări”, prevăzând în competența Guvernului atribuția de a stabili, prin hotărâre, entitățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat care pot fi exceptate de la regimul legal al guvernantei corporative, stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată prin Legea nr. 111/2016. Or, hotărârile Guvernului sunt adoptate în scopul aplicării legii, în sensul reglementării unor modalități concrete și detaliate de aducere la îndeplinire a măsurilor prevăzute de lege, astfel cum impune art. 108 alin. (2) din Constituție: “Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor”. Prin urmare, dispoziția legală prin care se atribuie Guvernului competența de a legifera în materii ce intră în sfera de reglementare a legii, și nu a hotărârii Guvernului, nu poate avea natura unei simple “soluții tehnice, în concordanță cu atribuțiile Guvernului și cu specificul raporturilor juridice de interes pentru o astfel de reglementare normativă”, așa cum se apreciază în punctul de vedere al președintelui Senatului. Deși ar avea un aparent temei legal, o asemenea hotărâre a Guvernului depășește rolul său constituțional de strictă aplicare și detaliere a normei legale - de rang superior - deoarece, prin conținutul său, reglementează în mod direct și distinct noi destinatari ai îi unor exceptări de la aplicarea regimului legal al guvernantei corporative a întreprinderilor publice, având, în definitiv, același obiect de reglementare ca și legea examinată în prezenta cauză...

Constituția nu permite ca, prin intermediul unei alte legi decât legea de abilitare, Parlamentul să atribuie competențe de legiferare Guvernului, și nu permite de plano ca Guvernul, în virtutea delegării legislative, să legifereze prin hotărâre. O asemenea manieră de reglementare este contrară principiului separației și echilibrului puterilor în stat, proclamat de art. 1 alin. (4) din Constituție, dar și prevederilor art. 61 alin. (1) din aceasta, care conferă Parlamentului calitatea de unică autoritate legiuitoare a țării...

Această modalitate de reglementare poate avea consecințe negative asupra respectării principiului legalității, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, existând pericolul afectării stabilității raporturilor juridice, prin încălcarea exigențelor de calitate a legii, respectiv previzibilitatea și claritatea legii”.

11. Astfel cum reiese din cuprinsul art. 25 alin. (1) din *Legea nr. 69/2000*⁷, „Asociațiile sportive sunt structuri sportive fără personalitate juridică”, sens în care arătăm că acestea nu pot fi subiecte de drept civil potrivit art. 25 alin. (1) din *Legea nr. 287/2009*.

Pe de altă parte, sfera potențialilor beneficiari ai unei sponsorizări se regăsește la art. 4 din *Legea nr. 32/1994*, în cuprinsul acesteia nefiind incluse structuri fără personalitate juridică.

În concluzie, soluția ce vizează ca un procent din sponsorizare să fie alocat pentru activitatea Asociațiilor Sportive Școlare intră în coliziune cu reglementările cadru în materia sponsorizării - *Legea nr. 32/1994*.

12. Potrivit art. 48 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*⁸, „În cazul în care din dispoziția normativă primară a unui articol decurg, în mod organic, mai multe ipoteze juridice, acestea vor fi prezentate în alineate distincte, asigurându-se articolului o succesiune logică a ideilor și o coerență a reglementării”. În aceste condiții, la redactarea celor două articole normative asupra cărora se intervine, era necesar să se țină cont de respectarea acestei reguli de tehnică legislativă.

De asemenea, în ceea ce privește modalitatea de redactare a soluțiilor propuse, era necesar să se țină cont inclusiv de prevederile art. 8 alin. (4) din cuprinsul legii sus menționate, conform cărora „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură — afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia

⁷ *Legea educației fizice și sportului*

⁸ *privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*

și claritatea dispozițiilor”.

13. În măsura în care, la data intrării în vigoare a prezentei inițiative legislative sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări⁹, era necesară reglementarea unor soluții pentru aceste situații sub forma unor dispoziții tranzitorii¹⁰. Astfel, se impunea respectarea principiului neretroactivității legii în sensul în care reglementările propuse nu pot să vizeze *facta praeterita*, respectiv drepturi născute și stinse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, o extindere a aplicării dispozițiilor acestei legi asupra acestor situații echivalând cu o negare a principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din *Constituție*.

Cu privire la acest aspect, Curtea, prin *Decizia nr. 812 din 9 noiembrie 2006*, a precizat că *"ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare"*.

14. Menționăm că sponsorizarea reprezintă o susținere financiară care se efectuează în mod facultativ de către persoanele fizice sau juridice din România sau străinătate.

Conform art. 25 alin.(4) lit. i) și art. 56 alin.(1') din *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit, precum și cele plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor pot deduce fiscal acte de sponsorizare.

Având în vedere cele menționate, considerăm că regimul fiscal actual aplicabil pentru susținerea unor activități fără scop lucrativ asigură stimularea organizării actelor de sponsorizare, indiferent de activitatea care urmează să fie sponsorizată.

În ceea ce privește deducerea sponsorizărilor efectuate de microîntreprinderi, începând cu 1 aprilie 2019, s-a extins sfera beneficiarilor sponsorizărilor, în sensul că, pentru susținerea entităților nonprofit și a unităților de cult care, la data încheierii contractului, sunt înscrise în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale potrivit art. 25 alin. (4'), microîntreprinderile scad sumele aferente din impozitul pe

⁹ Avem în vedere inclusiv eventuale situații juridice în curs de desfășurare care au luat naștere în baza actelor normative care se preconizează a fi abrogate/modificate/completate și care nu au produs în întregime efecte juridice la data intrării în vigoare a noii reglementări

¹⁰ a se vedea, în acest sens, art. 26 și art. 54 din *Legea nr. 24/2000*

veniturile microîntreprinderilor până la nivelul valorii reprezentând 20% din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat pentru trimestrul în care au înregistrat cheltuielile respective.

15. În ceea ce privește soluțiile normative propuse, după cum rezultă din analiza conținutului propriu-zis al propunerii legislative, se preconizează amendarea textelor din cuprinsul art. 25 alin. (4) lit. i) și art. 56 alin. (11) din *Legea nr. 227/2015*, în sensul reglementării anumitor facilități fiscale la plata impozitului pe profit de către contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, precum și facilități fiscale la plata impozitului pe venit pentru microîntreprinderile care efectuează sponsorizări.

În condițiile în care se preconizează o majorare a cotei ce poate fi dedusă din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor de la nivelul valorii reprezentând 20% din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la nivelul valorii reprezentând 30% din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, se constată faptul că aplicarea măsurii în cauză atrage micșorarea veniturilor aprobate prin buget. Cele menționate anterior sunt aplicabile și în ceea ce privește creșterea nivelului valorii ce poate fi dedusă din impozitul pe profitul contribuabililor la 30% din impozitul pe profitul contribuabililor în cazul celor care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat.

În contextul în care aplicarea măsurilor propuse în prezenta inițiativă legislativă atrage micșorarea veniturilor aprobate prin buget, considerăm că se impunea întocmirea fișei fiscale prevăzută în cuprinsul art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002*¹¹ și art. 15 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 69/2010*¹².

16. Impactul estimat al măsurilor propuse asupra veniturilor bugetare este următorul:

- milioane lei -

	semestru	an fiscal		
	2019	2020	2021	2022
Influențe asupra încasărilor bugetare	-530	-1108 (-0,1% din PIB)	-1186 (-0,1% din PIB)	-1270 (-0,1% din PIB)

Menționăm că estimarea impactului macroeconomic asupra veniturilor bugetare implică un grad ridicat de incertitudine, având în vedere ipotezele de lucru¹³. Estimările au fost realizate pe baza datelor comunicate de Centrul Național pentru Informații Financiare și au un caracter orientativ¹⁴.

¹¹ privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare

¹² a responsabilității fiscal-bugetare, republicată, cu modificările și completările ulterioare

¹³ Acordarea facilității de sponsorizare (ipoteza = 40%)

¹⁴ Datele au fost centralizate pentru un număr de 112.213 contribuabili care au completat și au depus formularul „Declarație privind impozitul pe profit 101” pentru anul 2018 (cca. 31% din numărul total

În condițiile în care politica bugetară acționează în marja maximă de manevră permisă de reglementările europene, recomandăm prudență în elaborarea și/sau modificarea actelor normative care oferă scutiri, deduceri sau facilități fiscale.

Potrivit prevederilor art.15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, în cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/măsuri/politici a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor bugetare, trebuie să se prevadă și măsurile avute în vedere pentru acoperirea minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar.

Întrucât măsurile fiscale propuse generează un impact negativ asupra veniturilor bugetare, se impunea respectarea prevederilor art. 21 și art. 22 din *Legea nr. 69/2010*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Călin Constantin Anton POPESCU-TĂRICEANU

Președintele Senatului

de contribuabili care completează și depun bilanț contabil). Acești contribuabili au declarat un „Impozit pe profit anual” care reprezintă cca. 98% din încasările din „Impozitul pe profit”.